

Nieuws uit de Hervormde Gemeente Elspeet

2020 | Week 19

Predikant: ds. M. van Kooten

Nunspeterweg 4

8075 AC Elspeet

Tel. 0577-491206

E-mail: m.vankooten@solcon.nl

Scriba: ouderling J. Fijan

Zichtweg 3

8075 CN Elspeet

Tel. 0577-491098

E-mail: scriba@hervormd-elspeet.nl

IBAN Coll. van Kerkrentmeesters Herv. Gem.:

NL29 RABO 0384 7680 75

IBAN Coll. van Diakenen Herv. Gem.:

NL61 RABO 0347 5000 99

Diensten

D.V. zondag 10 mei 2020

09.30 uur ds. M. van Kooten

15.00 uur ds. W. van Weelden te Oud Alblas

Collecten

1. Fonds christelijke doeleinden

2. Kerk

3. Instandhouding predikantsplaats

Van harte aanbevolen

Vrijwillige hulpdienst

De vrijwillige hulpdienst is er voor iedereen in onze kerkelijke gemeente die tijdelijk hulp nodig heeft b.v. door ziekte bij ouderdom of om andere redenen. Heeft u vragen of wilt u gebruik maken van de vrijwillige hulpdienst neem dan contact op met Evelien v.d. Brink 492159 of Gretha van het Goor 491380

Zorgcentrum Oranjehof

Toekomstige bewoners

Er staan inmiddels enkele zorgwoningen leeg. Daar zijn al toekomstige huurders voor, die de woning toegewezen kregen. Zij blijven echter nog in hun huidige woning, vanwege de risico's op besmetting. Een verhuizing voor deze ouderen brengt in deze tijd de nodige risico's met zich mee. Een verstandig besluit. We hopen dat de verhuizing spoedig wel mogelijk is.

Kerkradio

Op donderdagmorgen verzorgt Oranjehof via de kerkradio van de Hervormde Kerk een speciaal (verzoek)programma. U kunt daarvoor ons vooraf bellen of mailen om voor iemand een Psalm aan te vragen. Velen maken hier inmiddels gebruik van en bemoeiden elkaar met de door hen uitgekozen Psalmwoorden.

Het kan ook zo zijn, zoals ook afgelopen week, dat er een rouwdienst is op de tijd van het programma van de kerkradio. U begrijpt, dan komt de kerkradio te vervallen. Misschien overbodig om aan te geven. Velen van u luisteren naar de rouwdienst en zijn betrokken bij het overlijden van onze dorpsgenoten. Laten we ook biddend om de rouw dragende families heen staan.

Contact Oranjehof

Oranjehof blijft voor u telefonisch bereikbaar van maandag t/m vrijdag. Velen maken er gebruik van, belt of mail gerust. Telefoon 0577-492278 of info@oranjehof.org

Een hartelijke groet vanuit Oranjehof

Christiaan Daniel Louis Bähler (II)

De moeder van ds.C.D.L. Bähler schreef een gedicht naar aanleiding van de stormramp van 1825 zagen we de vorige keer. Haar man schreef in dat zelfde jaar een boekje waarin hij ds.Thelwall in bescherming nam die in die vloed eveneens een sprake Gods zag. Dat boekje –dat zij ook vanuit het Frans in het Nederlands vertaalde- voorzag Jetje Bähler - 'd Espart van een voorwoord middels een gedichtje waarin zij zich laat leiden door de wapenrusting uit Efeze 6:11-17- dat ik hierbij weergeef.

Ja! Mijn echtvriend, 't is nu tijd,
Om gemoedigd zonder schromen,
Voor de waarheid uit te komen!
Alles roept ons tot de strijd!
Ja, 't Is God Die 't ons gebiedt,
Schoon de wereld dit niet ziet.

'k Wil dan, schoon een zwakke vrouw,
Ook voor 'd eelde waarheid strijden,
'k Volg uw spoor, o Godgewijden!
Aan mijn God en plicht getrouw
Sluiten wij ons dicht aanéén;
Doel en zege is ons gemeen.

Lang genoeg, ja veel te lang
Werd Jehova's eer verduisterd.
Zijne deugden stout ontluisterd.
Door een helse toverzang.
Die des Eeuw'gen roem en lof
Toezwaait aan het zondig stof.

Die allengs in Jezus kerk
Eens aant 'bijgeloof onttoegen
Duizenden opnieuw leert bogen
Op hun eigen kracht en werk.
En het Goddelijk offerbloed,
'd Eeuw'gen Geest versmaden doet.

Die, in schijn van liefde en vree
Zachtkens weet in slaap te wiegen;
Tonen slaat, die 't hart bedriegen
En op 's werelds woeste zee
Stuur- en manschap zo verblindt
Dat men nooit de haven vindt.

Op dan! Ach! De tijd is kort!
Op dan! Moedig uitgetogen!
Met de waarheid uit de hoge
Onze lendenen omgord
En de borst nu onbevlekt
Met Gerechtigheid bedekt.

Op! De voeten dan geschoeid
Met bereidheid tot het strijden,
Tot het onversaagd belijden
Van de waarheid, onvermoeid.
(Schoon deze eeuw ons ijver doemt)
't Evangelie-woord geroemd.

Bovenal het gouden schild
Van 't geloof thans aangenomen.
En dan, voor geen pijlen schromen
Die de hel op ons verspilt.
Met dit wapen toegerust
Worden zij ras uitgeblust.

Op! De helm der zaligheid,
Juichend om het hoof gehouden!
En dan tarten wij de wonden,
Die ons 't ongelooft bereidt.
Broeders op! Elk in zijn stand!
't Zwaard des Geestes in de hand!

O reeds groeit ons leger aan!
Hoe veel stemmen doen zich horen,
Die de doodse rust verstoren.
Waarbij Gods kerk moest vergaan!
Dit, dit is gewis Uw werk!
Grote Koning Uwer kerk!

Leer ons met een taai geduld
Biddend, hopen voor U strijden;
Dankbaar ons in U verblijden,
Die Uw werk voltooien zult!
Ja, gezegend Legerhoofd!
Dit hebt Gij Uw volk beloofd.

Mocht ook voor 't vijandelijk heir
Steeds ons hart in liefde blaken!
Nooit in ons een drift ontwaken
Strijdend met Uw wil en eer!
Schenk ons echte christenzin,
Liefde Gods en mensenmin!

Nu, gestadig op de wacht;
Dat geen vijand ons bespringe;
Heim'lijk in ons leger dringe!
Waken, waken, dag en nacht!
Dat vooral ons eigen ik
Ons geen ogenblik verstikk'!

Komt! De vaandels dan ontrold;
In de mogendheid des Heeren!
O, wij zullen triomferen,
Schoon heel de aard'ons smaad of schold!
Met de leus: Emmanuel!
En de zinspreuk: Schrik der hel!

Ook het boekje 'De waarheid in Jezus Christus' waarin haar man een jaar eerder 'De bezwaren tegen de geest dezer eeuw' van Isaac da Costa verdedigde vertaalde ze in het Nederlands en voorzag ze van een begeleidend gedicht. Ze was even als haar man zeer op Isaac da Costa en zijn vrouw gesteld. Da Costa's vrouw Hanna Belmonte heeft in haar dagboekje meerdere malen een aantekening gemaakt dat de familie Bähler bij hen op bezoek was. Verschillende malen brachten ze er zelfs een paar weken door in de vakantietijd. Bij een bezoek dat ze in juli ten huize van de familie da Costa maakte tekende Hanna aan: 'De 22ste july 1830 des morgens ten acht uren is mijnheer en mevrouw Bähler vertrokken over Deventer naar Zwolle. Wees Gij o Heere onze God, hun Leidsman, hun Behoeder en hun Bewaarder op de weg'. De titel van het gedicht dat Jetje maakte (en we grotendeels overnemen) luidt: 'Gedachten na het lezen van de Bezwaren tegen de geest der eeuw door den heer en mr. Isaac da Costa'.

Voegt aan mijn kunne (=geslacht) niet, om trots'lijk te beslissen,
Of de eeuw met recht, dan niet, op haar geleerdheid roemt;
Noch welk een landsbestuur moet worden wijs genoemd;
Kunstrechtchers! Spreekt voor mij; 'k zou licht mij hier vergissen.

Doch geldt het mijnen God, dat driemaal heilige Wezen
Des christens roem en vreugd, de Rotssteen van zijn hart,
Wiens eeuw'ge wijsheid de eeuw door hare waanwijsheid tart,
Wiens grond'loos raadsbesluit, zij houdt voor onbewezen.

Neen, dan zwijge ik niet, 'k zou mij met schuld beladen;
Schoon men dit liefde noemt, en voor die lauwheid pleit.
Dit waar de vree gezocht, uit onverschilligheid;
En om verbroedering, de waarheid zelf verraden.

(...)

Laat ons het voorbeeld hier van een Da Costa treffen,
Die echte ed'len zoon van vader Abraham;
Die nauw'lijks door de doop tot onze Jezus kwam,
Of hij wilde ook zijn liefde, op Paulus spoor, verheffen.

O ja, laat ons te saam de goede strijd volstrijden
Zo planten we onbeschaamd de zaal'ge kruisbanier;
Verheffen we onze stem, hoe ook de vijand tier'
De hemel juicht ons toe; wat weegt ons 't aardse lijden?

Reeds veel te lang vertraagd, 't moet ons tot schande strekken.

Te wapen, broeders! Op! De waarheid sluimert in!
Zij zwijmt! Ach! Dat de dood in 't eind haar niet overwinn'!

Laat ons, het ga hoe 't ga, haar uit die sluim'ring wekken!

Komt aan! Met moed gestreen voor die verborgenheden,

De dier'bre leuzen van 't hervormde christendom:
Een volk door God gekend, vernieuwd, Zijn eigendom;

Die leer der vaderen worde ook door ons beleden.

En moet des vijands woede op ons haar pijlen mikken;

Wat nood? Is onze Heer'dan niet een ijvr'ig God?
't Geldt hier Zijn eigen roem, Hij Zelf bestuurt ons lot;
In 't hachlijkst van de strijd, kan Hij ons hart verkwikken.

O gij, die 't altaar dient, de heilige ark moogt dragen,
Ai stelt u aan de spitse ! en sterkt ons in de strijd!
Een ieder staart u aan, toont dat gij helden zijt
Valt aan! Deinst niet terug, laat u door niets versagen.

Dan wordt het woord van God, dat woord der
eeuw'ge waarheid,
Niet meer vervalst door hen die men als wijzen acht.
Het klaarst, het sterkst bewijs, ontzenuwd en ver-
kracht;
Elk wonderwerk ontkent in spijt van zonneklarheid.

Dan wordt weer als voorheen, in onze tempelkoren
Alleen de grootheid Gods en niet de mens geroemd.
Het nietig Adamskind, in hem ter dood gedoemd
Zal dan naar Davids harp opnieuw met blijdschap
horen.

Dan zal de heiligheid, waarmee Gods volk mag prij-
ken,
Dat merk van hun geloof, dat sieraad van Gods huis,
Met onweerstaan'bre kracht, de kracht van Jezus
kruis,
Tot roem van Zijn gena aan 't gans heelal doen blij-
ken.

Kom dierb're Heiland! Kom! Ai laat Uw werk niet
varen!
Blaas een Elia's geest, en Baal bloost als weleer;
De Dagon dezer eeuw valt voor Uw voeten neer;
Kom haastig Heer' ja kom, ai wil Uw erf bewaren!

Uiterst negatieve kritieken verschenen op het boekje
van Bähler, waar we later op terug hopen te komen.
Eveneens hekelde men het gedicht van zijn vrouw en
smaalde het met 'zoogenoemd vers van moederlief,
Bählers hulpe'.
Gedurende de ambtsperiode dat Bähler de Waalse
gemeente van Zwolle diende had de familie ook veel
contact met ds. Ludolph Gottlieb Cordes van de
Lutherse gemeente aldaar die na eerst Zutphen ge-
diend te hebben van 1775 tot aan zijn emeritaat in
1820 op 87-jarige leeftijd met emeritaat ging. Ds.
Cordes behoorde tot de rechtzinnige Lutheranen en
ging met zijn gemeente over naar de Herstel Evange-
lische Lutherse omdat de moderne theologie steeds
meer opgeld deed in de oude Lutherse kerk. Een van
de 'nieuwlichters' en felle tegenstanders van het
stichten van de Hersteld Evangelische Lutherse ge-
meente was oud-ouderling Thorbecke, de vader van
de latere liberale minister Thorbecke. Hij stond ech-
ter met zijn medestanders in minderheid. Toen
ds.Cordes met emeritaat ging en opgevolgd werd
door ds.J.M.Wolff schreef Jetje Bähler -d Espar ook
voor hem een gedicht dat is opgenomen in de bundel
'Poezij'. Daarbij gaat ze ook in op de strijd die hij in
Zwolle ondervond.

Eerwaardig grijsaard, die sinds meer dan vijftig jaren
Door wandel beide en leer, Gods kerk hier hebt ge-
sticht;
Vergun mij thans mijn dank, met uwe dank te paren,
Nu gij uw rust aanvaardt, uw taak hier is verricht.
't Is waar, ik heb u nooit mijn herder mogen noemen,
Gij volgtet Luthers spoor en ik dat van Calvijn,
Doch waar wij ons te saam in Jezus kruis beroemen,
Kan zulk een naamverschil geen bron van koelheid
zijn.
Neen, trouwe Godsgezant! Wen u de storm ver-
schrikte,
Gevoelde ik mee uw angst, thans deelde ik in uw
vreugd;
Nu God die storm verdreef, uw hart opnieuw ver-
kwikte,
En door de zegepraal der waarheid u verheugt.
Nu moogt ge uw herdersstaf gerust'lijk overgeven;
Geen waanwijs neoloog ontvangt die uit uw hand,
Maar Wolff, die op uw spoor, langs 'd evangeliedre-
ven,
Uw kudde leiden zal naar 't hemels vaderland.
Geluk, mijn Cordes! Dan, niets moge uw rust versto-
ren!
Dat God uw grijsheid schrage, uw avondstond be-
schijn'!
Uw dier'bren voor u spare, en eerlang u doe horen:
'Genoeg, getrouwe knecht! Thans moet ge bij Mij
zijn'.
Wat heil! Wanneer wij dáár , geknield aan Jezus
voeten,
Aan Hem, 't geslachte Lam, een reiner hulde bien;
Waar Luther en Calvijn als broed'ren zich ontmoeten
En wij de vrede-olijf voor eeuwig bloeien zien!
(Wordt vervolgd DV)

Bij de diensten

Komende zondag hoop ik 's morgens voor te gaan.
De middagdienst heb ik geruild met ds.van Weelden
uit Oud Alblas. Gezegende diensten toegewent.

Persoonlijk

De crisis duurt voort. Ik vernam van meerdere oude-
ren die als kind de oorlog hadden meegemaakt dat
ze situatie thans erger vinden dan de oorlogstijd,
hoewel ze als kind die hadden meegemaakt. We
moeten uiterst voorzichtig zijn bij dergelijke uitspra-
ken. Ik denk namelijk dat er dan heel veel uit hun
geheugen kwijt is geraakt. Ze zullen vast niet be-
hoord hebben tot de Joden en degenen die de hon-
gerwinter, bombardementen enz. meemaakten. Dat

laat onverlet dat de crisis voor de ouderen vooral heel moeilijk is.

De kinderen van de basisschool mogen onder strikte voorwaarden weer naar school. Er is veel waardering voor de zorg maar wat mij betreft ook voor het onderwijzend personeel en ook de moeders en vaders die de kinderen met het mooie weer aan tafel moesten zien te houden. Zeker ook in plaatsen waar men als in pakhuizen op elkaar gestapeld moet leven. Ik ben in ieder geval blij dat wij met ons kindertal als schoolkinderen deze crisis niet hebben meegemaakt. Voorts worden we allemaal nog steeds gewaarschuwd acht te geven op hetgeen ons door de premier is aangezegd in drie hoofdpunten: anderhalve meter afstand, in de elleboog niesen en handen wassen tot ze stuk gaan. Wij zouden er graag aan toevoegen: 'Buig de knieën' en... vergeet de drie stukken niet, die van de Heidelberger catechismus en van de heilige doop... Hopelijk komt de tijd spoedig dat we weer massaal op mogen gaan naar het huis des gebeds. Een collega schreef dat hij bij een vrije zondag aan de keukentafel had meegeluisterd maar spoedig hoopte dat men kon zingen: 'Hoe vrolijk gaan de stammen op'. Ik met hem, maar dan wel zo dat we lering hebben getrokken uit de roepstem van God.

Ter overdenking

Als er iets is wat ik door ondervinding heb geleerd, is het dit: een mens kan de mate van zijn groei of verachtering in de genade aflezen aan zijn overdenkingen van de persoon van Christus, de heerlijkheid van Christus' koninkrijk en van Zijn liefde' (John Owen 1616-1683).

de redactie